

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobce

V-Voříšek CZ s.r.o., IČ: 27524299

se sídlem Františka Diviše 710/65, Praha 10 - Uhřetěves

zastoupen UNTAX, s.r.o., IČ: 25260537

se sídlem U Továren 256/14, Praha 10

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství

se sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2014, č.j. 26068/14/5000-14302-707271

takto:

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 4, ze dne 20. 6. 2013, č.j. 3544648/13/2004-24902-108828, jímž byla žalobci vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2010 ve výši 6.467.651,- Kč (dále též „platební výměr“).

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v žalobě vytkl žalovanému, že v průběhu odvolacího řízení zcela změnil právní kvalifikaci jak daňového řízení, tak odůvodnění vyměřené daně v platebním příkazu. Namítaná změna vyplynula z odůvodnění výzvy žalovaného ze dne 27. 8. 2014, č.j. 22694/14/5000-14302-707271. Uvedl, že výzvu již svým podáním ze dne 12. 9. 2014 sporoval.
3. Za protiústavní postup dle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považoval žalobce tvrzení správce daně o tom, že jednatel žalobce byl obviněn Policií ČR. Upozornil, že trestní oznámení na jednatele žalobce bylo podáno právě ze strany správce daně. Dovedl tak, že správní orgány k žalobci nepřistupovaly nestranně, když jej nepovažovaly za nevinného.
4. Poukázal na rozsáhlou judikaturu Soudního dvora EU (dále jen „ESD“), konkrétně na rozsudky ve spojených věcech sp.zn. C-354/03, C-355/03 a C-484/03 ze dne 12. ledna 2006 ve věci Optigen Ltd., rozsudek ve spojených věcech sp.zn. C-439/04 a C-440/04 ze dne 6. července 2006 ve věci Alex Kittel, dále rozsudek ve spojených věcech sp.zn. C-80/11 ve věci Mahagében a sp.zn. C-142/11 ve věci Dávid ze dne 21. června 2012. Taktéž odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to na rozsudek ze dne 9. 10. 2007, č.j. 9 Afs 81/2007-60, a rozsudek ze dne 6. 10. 2010, č.j. 9 Afs 18/2010-227. Z výše uvedené judikatury učinil závěr, že pokud má správce daně za to, že daňový subjekt věděl nebo musel vědět, že plnění bylo součástí podvodu, pak musí tento názor z hlediska objektivních okolností prokázat a důkazní břemeno daného tvrzení leží na správci daně.
5. Žalobce namítal, že se správním orgánům v dané věci nepodařilo prokázat, že žalobce měl vědět, že plnění je součástí podvodného řetězce. Navíc správní orgány tento nesprávný závěr řádně v žalobou napadeném rozhodnutí ani neodůvodnily. Upozornil, že odmítnutí nároku na odpočet DPH z prokazatelného zdanitelného plnění je pouze výjimkou z pravidla. Nesouhlasil s tzv. objektivními okolnostmi, jimiž žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí svůj právní názor odůvodnil.
6. První tzv. objektivní okolnost žalovaný spatřoval v údajných „virtuálních“ sídlech dodavatelů; v absenci skladovacích prostor dodavatelů; ve změnách statutárních orgánů a vlastníků dodavatelských společností; a v cizí státní příslušnosti jednatelů společností. Nesouhlasil s tím, že uvedené okolnosti v něm měly vyvolat pochybnosti o povaze dodavatelských společností. Místo, kde dodavatel má uvedeno formální sídlo či sklad, nemá pro realizaci obchodů význam, jelikož obchodní styk se odehrával v provozovně žalobce. Vysvětlil, že neměl možnost lustrovat charakter sídel společností odběratelů a dodavatelů. Zdůraznil, že není obvyklé, aby velkoobchodníci zabývající se nákupem a

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

prodejem materiálu obcházeli sídla jednotlivých dodavatelů a prověřovali, zda na uvedené adrese nesídlí více společností. Navíc takový charakter sídla nic neindikuje. Takovou povinnost žádný velkoobchodník nemá a nelze ji tak ani po žalobci spravedlivě požadovat.

7. Změny statutárních orgánů v obchodních společnostech měl za zcela běžné a v souladu s právem. Naopak poukázal na své odpovědné jednání, neboť si od 1. čtvrtletí 2010 začal pořizovat u všech obchodních vztahů fotokopie průkazů totožnosti jednotlivých osob, které jednaly za předmětné dodavatele. Namítal, že žalovaný se s touto obranou žalobce v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal, neboť dospěl pouze k nelogickému závěru, že fotokopii osobních dokladů nemá za prokázané, že by žalobce učinil veškerá opatření, jež by vyloučila jeho zapojení do podvodného jednání.
8. K výtce žalovaného ohledně cizí státní příslušnosti jednatelů u dodavatelských společností uvedl, že se jedná o diskriminační přístup.
9. Za nesprávnou měl i druhou tzv. objektivní okolnost spočívající v tvrzení žalobce, že žalobce měl s dodavatelskými společnostmi FALLACIA s.r.o., DIČ: CZ28350910 (dále jen „FALLACIA“), Di Cruelle, s.r.o., DIČ: CZ28910834 (dále jen „Di Cruelle“) a Metalland.cz s.r.o. (dále jen „Metalland“) uzavřeny toliko smlouvy, v nichž nebyly tyto uvedeny jako prodávající. Vysvětlil, že k záměně prodávající a kupující strany došlo nepozorností jeho zaměstnanců při vyplňování smluv, jelikož používá jeden vzor smlouvy, jak pro nákup, tak pro prodej. Upozornil, že se jednalo o rámcové smlouvy, v nichž byly upraveny pouze obecné smluvní podmínky. Konkrétní nákupy zboží realizoval prostřednictvím jednotlivých kupních smluv, které byly uzavírány až v okamžiku, kdy zboží bylo přivezeno do jeho provozovny. V provozovně pak, pokud to bylo možné, provedl žalobce kvalitativní kontrolu zboží – ohledáním, spektrometrem a množstevní kontrolu - převážením. Jestliže zboží vykazovalo požadované vlastnosti, žalobce za něj zaplatil. Nesouhlasil s posouzením svědecké výpovědi paní F. ze dne 20. 1. 2011 žalovaným, jelikož jednatel žalobce neposuzoval kvalitu zboží na základě fotografií; nýbrž mu v době jeho nepřítomnosti v areálu byly fotografie zasílány jako poslední článek schvalovacího procesu nákupu zboží.
10. Odmítl tvrzení žalovaného, že z obchodování nevykazoval zisk. Tvorbu zisku prokazoval smlouvami se společnostmi KOVOEKO s.r.o. a PLYNOPOL s.r.o. Namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho poukazem na tyto společnosti, jelikož i s nimi měl uzavřeny smlouvy, v nichž došlo k záměnám dodavatele a odběratele.
11. Poukaz žalovaného na absenci smluvní úpravy se společnostmi FALLACIA s.r.o., DIČ: CZ28350910 (dále jen „FALLACIA“), Di Cruelle, s.r.o., DIČ: CZ28910834 (dále jen „Di Cruelle“), Isdita s.r.o., DIČ: CZ28903820 (dále jen „Isdita“) a Metalland.cz s.r.o. v likvidaci, DIČ: CZ28952863 (dále jen „Metalland“), v souvislosti s podvodným jednáním žalobce označil za chybný. S uvedenými společnostmi za účelem nákupu zboží uzavřel "Smlouvy o obchodní spolupráci a podmínkách, za kterých bude tato spolupráce realizována", došlo pouze k omylu v označení subjektů smluvních stran. Navíc písemná smluvní úprava nebyla v dané věci nutná.
12. Ke třetí objektivní okolnosti – nekontaktnost dodavatelů, žalobce namítl, že žádným zákonem neměl uloženo zkoumat historii, zázemí a charakter sídla dodavatelských společností. Přičemž dodavatelé měli sídlo řádně zapsané v obchodním rejstříku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

13. Nesouhlasil ani se čtvrtou objektivní okolností – původ zboží pořízeného od společnosti FALLACIA s.r.o. Žalobce zdůraznil, že v řízení předložil veškeré doklady o pořízení předmětného zboží včetně mezinárodních nákladních listů (dál jen „CMR“). Na CMR k dodávce od společnosti FALLACIA je uvedeno jako místo nakládky u společnosti eMTrade a.s. Z této skutečnosti žalovaný nesprávně dovodil, že dodavatelem společnosti FALLACIA byla společnost eMTrade a.s. Žalobce vysvětlil, že místo nakládky uvedené na CMR svým obsahovým vymezením identifikuje pouze místo, kde bylo zboží naloženo. Místo nakládky však neidentifikuje, kdo byl dodavatelem takového zboží pro společnost FALLACIA.
14. Jako nelogickou úvahu odmítl žalovaný názor žalovaného, že vysoká míra součinnosti žalobce se správcem daně nevylučuje skutečnost, že žalobce věděl, že se účastní podvodného jednání.
15. K páté objektivní okolnosti – nejednání žalobce podle jeho obvyklých obchodních podmínek namítl, že žádné osvědčení o kvalitě odpadu nikdo v České republice nevydává. Kvalita odpadu se totiž necertifikuje, proto ani nemohla být tato formulace uvedená v obecných obchodních podmínkách žalobcem naplněna.
16. Připustil, že svým dodavatelům platil dříve, než jak byla uvedena splatnost ve všeobecných obchodních podmínkách. Vysvětlil, že poptával od svých zákazníků od předmětných dodavatelů další zboží. Dodavatelé totiž obvykle další dodávku odmítali realizovat dříve, než byla zaplacená dodávka předchozí.
17. Upozornil, že v okamžiku, kdy zjistil nesrovnalosti společnosti FALLACIA s místně příslušným správcem daně, zastavil vůči této společnosti počínaje dodávkou dne 20. dubna 2010 platby, které podmiňoval předložením důkazu o vypořádání daně z přidané hodnoty. Takový postup svědčí i o mimořádně obezřetnosti z jeho strany.
18. K šesté objektivní okolnosti – existence tzv. kolotočového efektu, kdy zboží pro žalobce u řetězce FALLACIA bylo pořízené na Slovensku a žalobce jej pak dodal společnosti VISTA INCORPORATED s.r.o., či PB – centrum s. r. o., následně mělo zboží znovu putovat přes několik jiných subjektů zpět do České republiky. Žalobce popřel, že by o výše uvedeném běhu zboží věděl či by byl do něj zapojen.
19. Podotkl, že společnost VISTA INCORPORATED s.r.o. se stala nekontaktní pro místně příslušného správce daně později, o čemž se žalobce dozvěděl až v průběhu řízení. Navíc žalobce tím, že od každého subjektu vyžadoval dokumenty o jeho právní existenci; osvědčení o registraci k dani z přidané hodnoty; platnost registrace ověřoval ve veřejně dostupných databázích, přijal veškerá opatření, aby se vyhnul obchodům zatíženým podvodným jednáním.
20. Sedmou objektivní okolnost – množství podvodných dodavatelů, z čehož žalovaný dovodil, opakující se účast žalobce na podvodném jednání, žalobce označil za absurdní. Uvedl, že obchodování se šrotem bylo masivně zasaženo podvodným jednáním, tudíž se v tomto odvětví
21. Taktéž jako nelogickou odmítl i osmou objektivní okolnost – nejasnost v jednání třetích osob při dopravě materiálu. Konstatoval, že přepravu nezajišťoval, proto za ni nenese žádnou odpovědnost. Poukázal na rozhodnutí SDEU C-273/11 Mecsek – Gabona Kft ze dne 6. 9. 2012. Uvedl, že správním orgánům doložil vážní lístky od společnosti Betrax,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

pokud měl žalovaný pochybnosti o listinách s ohledem na výpisy mytných bran, měl provést další důkazy, aby tak řádně zjistil skutkový stav.

22. Závěrem žalobce zopakoval, že věnoval značnou pozornost dodávkám zboží; poskytl žalovanému součinnost a dokumentaci; pořizoval si kopie průkazů totožnosti dodavatelů; vyžadoval listiny osvědčující existenci dodavatelů, tudíž učinil veškerá opatření, jež lze po něm spravedlivě požadovat. Uzavřel, že se žalovanému nepodařilo prokázat, že by se žalobce měl podílet na podvodném jednání; navíc ani neidentifikoval opatření, které měl žalobce přijmout, aby tím zabránil pořízení zboží zasaženého podvodem.
23. Žalobce platil svým dodavatelům až poté, co byla provedena množství a kvalitativní přejímka zboží.
24. Žalobce navrhl, aby soud zrušil jak platební výměr, tak žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.
25. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 2. 2015 odmítl veškeré žalobou uplatněné námitky. Konstatoval, že žalobci nebyly za rozhodné zdaňovací období uznány nároky na odpočet daně z přijatých plnění od společností FALLACIA a Di Cruelle, jelikož dodavatelé žalobce neprokázali uskutečnění zdanitelného plnění. Poukázal na to, že žalobce byl ve výzvě ze dne 27. 8. 2014, č.j. 22694/14/5000-14302-707271 seznámen s právním názorem i s důkazy, z nichž žalovaný ve věci vycházel.

III.

Obsah správního spisu

26. Platebním výměrem ze dne 20. 6. 2013 byla žalobci vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2010 ve výši vlastní daňové povinnosti v částce 6.467.651,- Kč.
27. K odvolání žalobce ze dne 29. 7. 2013 byl platební výměr potvrzen. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobci nebyly uznány nároky na odpočet daně od společností FALLACIA a Di Cruelle, jelikož byly uplatněny v rozporu s § 72 a § 73. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že by přijal zdanitelné plnění od jím deklarovaných dodavatelů ZDPH, a rovněž tak že žalobce vědět měl a mohl, že se účastní podvodného jednání. S ohledem na žalobní námitky a zásadu procesní hospodárnosti soud níže uvede pouze část odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí týkající se tzv. objektivních okolností, ze kterých žalovaný dovodil, že žalobce věděl nebo mohl vědět, že je součástí podvodného jednání.
28. Žalovaný zdůraznil, že dle judikatury ESD není v rozporu s unijním právem požadovat, aby daňový subjekt přijal všechna opatření, která po něm mohou být rozumně vyžadována k ověření, že plnění, které provádí, jej nepovede k účasti na daňovém podvodu. S ohledem na výše uvedené však opatření, která přijal žalobce, nelze považovat za opatření, na základě kterých lze dospět k závěru, že žalobce nevěděl a ani vědět nemohl, že se účastní podvodu. Pro účely prokazování podvodů je důležitá otázka racionálního vysvětlení transakce, přitom je povinností správce daně nashromáždit maximum důkazních prostředků k doložení existence objektivních skutečností, že daňový subjekt vědět mohl a měl, že je součástí podvodu. V daném případě si žalobce nepočínal tak, jak je obvyklé a jeho jednání bylo neobežetné a nezodpovědné. Z toho důvodu žalobci nebyly uznány nároky na odpočet daně za předmětné zdaňovací období.

IV.

Posouzení žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

29. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
30. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).
31. Žaloba není důvodná.
32. Podstata věci spočívá v tom, že žalobci nebyl uznán nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z plnění (dodávek kovového odpadu), které měl přijmout v dubnu 2010 od společností FALLACIA a Di Cruelle. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že žalobce vědět mohl a měl, že předmětná plnění jsou součástí podvodu na dani z přidané hodnoty. Tento závěr dovodil z osmi níže uvedených objektivních okolností, které žalobce v podané žalobě vyvracel, a to:
1. Existence tzv. virtuální sídla obchodních partnerů žalobce ve spojení s tím, že tyto společnosti byli nekontaktní; neměli skladovací prostory; docházelo u nich k častým změnám statutárních orgánů; a často byli jednateli těchto společností občané jiných států než České republiky;
 2. Sepsání smluv s obchodními partnery, v nichž byly smluvní strany vždy uvedeny v opačném postavení; přestože na jejich základě byly realizovány obchody v řádu desítek milionů korun.
 3. Porušení povinnosti péče řádného hospodáře žalobcem tím, že se řádně nezajímal o své smluvní partnery, tj. dodavatelské společnosti, s nimiž obchodoval.
 4. Tajení dodavatelů společnosti FALLACIA a Di Cruelle žalobcem, když tato skutečnost musela být žalobci známa z CMR.
 5. Faktické provádění obchodu v rozporu se smluvně sjednanými obchodními podmínkami (nerespektování smluvně dohodnuté lhůty splatnosti a současně neexistence jiných ujednání o lhůtách splatnosti; nevyhotovování osvědčení o kvalitě odpadu a záruky).
 6. Opakovaný prodej zboží z ciziny do tuzemska a zpět dodavatelskými společnostmi žalobce jako např. FALLACIA, VISTA INCORPORATED; navíc i jejich personální propojení – podezření na tzv. řetězec.
 7. Vysoké množství dodavatelských společností žalobce, které byly zapojeny do podvodného jednání.
 8. Nesrovnalosti ohledně přepravních cest vozidel, které měly zboží pro žalobce přepravovat, když výpisy z mýtných bran neprokázaly provedení přeprav dle žalobcem vykázaných cest v daňových dokladech a CMR.
33. Žalobce v žalobě nespороval, že plnění plynoucí z předmětných obchodů byla zasažena podvodem na DPH. Sporoval však, že by o tom věděl či vědět mohl, neboť z jeho strany byla přijata opatření k ověření, že plnění, které provádí, nepovedou k účasti na daňovém podvodu:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

1. Od obchodních partnerů požadoval dokumentace k transakcím – vážní listy, dodací listy, fotografie nákladních vozidel s registračními značkami, kontrola odpadů spektrometrem.
 2. Poskytoval veškerou možnou součinnost správci daně a předložil veškerou dokumentaci, kterou měl k dispozici.
 3. Od všech dodavatelů požadoval předložení dokladů totožnosti a pořizoval si jejich kopie.
 4. S dodavateli uzavíral konkrétní kupní smlouvy, když přivezly zboží do jeho provozovny; platil jim až poté, co byla provedena množstevní a kvalitativní přejímka zboží.
 5. Vyžádal si listiny osvědčující existenci dodavatele (výpis z obchodního rejstříku) a vyžadoval potvrzení o tom, že dodavatelé jsou plátcí daně z přidané hodnoty.
 6. Jakmile se dozvěděl, že společnost FALLACIA má problémy, zastavil vůči ní dodávky ode dne 20. 4. 2010 a započal je podmiňovat předložením důkazu o vypořádání daně z přidané hodnoty.
34. Soud nejprve s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu zejména na rozhodnutí ze dne 20. 9. 2018, č.j. 10 Afs 3/2018 – 81, ze dne 27. 9. 2018, č.j. 3 Afs 147/2017 – 41, ze dne 25. 6. 2015 č.j. 6 Afs 130/2014 – 60, konstatuje, že právní úprava problematiky daňového podvodu na dani z přidané hodnoty má svůj základ v primárním právu Evropského společenství (konkrétně v článku 113 konsolidovaného znění Smlouvy o fungování Evropské unie). Prováděcím předpisem v tomto smyslu je Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. 11. 2006, o společném systému daně z přidané hodnoty provedená do české právní úpravy prostřednictvím zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty. Správce daně se při podezření na daňový podvod musí zabývat jak naplněním tzv. objektivní stránky, tj. zjištěním, zdali řetězec obchodních transakcí mezi plátcí DPH byl zatížen daňovým podvodem; tak naplněním tzv. subjektivní stránky, tj. posouzením, zdali daňový subjekt učinil vše, co po něm bylo možno rozumně požadovat, aby se dozvěděl o podezřelých skutečnostech. Přičemž správce daně hodnotí subjektivní stránku jednání daňového subjektu na základě zjištěné objektivní stránky.
35. První námitka žalobce spočívala v jeho tvrzení, že výzvou ze dne 27. 8. 2014, č.j. 22694/14/5000-14302-707271, mělo dojít ke změně právní kvalifikace řízení, když měl žalovaný na rozdíl od správce daně dospět ke zcela jinému názoru ohledně pořízení zboží zasaženého podvodem na dani. Soud ze správního spisu zjistil, že vydání platebního příkazu předcházela zpráva o daňové kontrole č.j. 999756/13/2801-05404-604401, která byla se zástupcem žalobce projednána dne 14. 6. 2013, tj. tři měsíce před vydáním příkazu správcem daně a dle poučení v příkazu tvořila i jeho odůvodnění. Již ve zprávě o daňové kontrole byly správcem daně popsány nestandardní obchodní obchodní praktiky žalobce s jeho dodavatelskými společnostmi, jakož i personální propojení dodavatelských subjektů atp. Správce daně pak uzavřel, že žalobce věděl, že se účastní řetězové operace, při níž nedochází k zákonnému vypořádání daně z přidané hodnoty. Rovněž žalovaný v namítané výzvě zaujal shodný právní názor jako správce daně, který pouze formulačně přizpůsobil ustálené judikatuře soudů, když uvedl, že žalobce ignoroval nestandardní okolnosti průběhu obchodních případů, čímž vědět měl a mohl, že byl součástí podvodného jednání. Soud zde tedy nenalezl změnu právní kvalifikace v průběhu daňového řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

36. Soud se neztotožnil ani s výtkou žalobce o porušení čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod ze strany správce daně. V citovaném ustanovení je zakotvena zásada presumpce neviny. Přičemž soud z pouhého strohého upozornění správce daně ve zprávě o daňové kontrole, že obdržel poučení poškozeného v trestním řízení vedeném mj. proti jednateli žalobce, nespatřuje diskriminační jednání. Jednalo se o pouhý odkaz, jenž nebyl zákonným podkladem pro výrok příkazu ani žalobou napadeného rozhodnutí. Soud v úvahách správních orgánů, jimiž odůvodňovaly závěr o naplnění subjektivní stránky jednání žalobce, nenalezl žádnou zmínku o vedeném trestním řízení proti žalobci.
37. Dále žalobce vyvracel jednotlivé objektivní okolnosti, na nichž žalovaný postavil odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Předně soud zdůrazňuje, že závěr o spáchání daňového podvodu žalovaný shledal v souhrnu všech objektivních skutečností a jejich vzájemné provázanosti a nikoli v každé jednotlivé skutečnosti samostatně.
38. Co se týče prvé a třetí objektivní okolnosti žalobce namítal, že mu nesvědčila ze zákona žádná povinnost ke kontrole sídla, skladu a personálního zázemí svých smluvních partnerů. Soud žalobci přitakává v tom, že žalobce tato povinnost zásadně nestíhá. Avšak za situace, kdy žalobce uzavírá obchody v řádech desítek milionů korun se společnostmi, které jej náhodně osloví, a nezjišťuje si o nich ani základní informace, nelze pak jednání žalobce vyhodnotit jako obezřetné, se snahou minimalizovat podnikatelské riziko. Soud posoudil obranu žalobce založenou na pořizování kopií průkazů totožnosti osob, které za dodavatele jednaly, jako účelovou. Shodně se žalovaným má soud za to, že fotokopie osobních dokladů prokazují toliko, že žalobce s osobami, které měly v držení dotčené osobní doklady, jednal. Přičemž o této skutečnosti nebylo v řízení sporu. Žalovaný se s touto obranou žalobce řádně vypořádal v bodě 93 žalobou napadeného rozhodnutí, když konstatoval, že v žalobcem pořízených fotokopiích nespatřuje přijetí všech opatření, která by vyloučila jeho zapojení do podvodného jednání. Taktéž námitku žalobce o diskriminačním odkazu žalovaného na to, že jednatelé dodavatelů mají cizí státní příslušnost, soud posoudil jako ryze účelovou. Žalovaný totiž na existenci jednatelů s cizí státní příslušností poukázal toliko v souvislosti s tím, že k podvodným jednáním s tzv. kolotočovým efektem, jako je tomu v dané věci, dochází tak, že zboží je opakovaně dodáváno do tuzemska a zpět do ciziny. Právě existence jednatelů s cizí státní příslušností na straně obchodních partnerů žalobce svědčí o jejich obchodování s úzkou vazbou na cizinu, zde konkrétně na Slovensko a Maďarsko.
39. Soud nesdílí ani námitky žalobce vůči druhé a páté objektivní okolnosti. Žalobce zde předně vysvětloval záměnu smluvních stran na všech rámcových smlouvách uzavřených s FALLACIA, Di Cruel a Metalland jako bagatelní opomenutí. Soud zdůrazňuje, že byť se jednalo pouze o dohodnuté obecné smluvní podmínky v rámcových smlouvách, každá smlouva i ta rámcová je výrazem vůle obou stran být smlouvou vázán. Rámcové smlouvy se uzavírají v případech, kdy strany předpokládají dlouhodobější obchodní vztah, ve smlouvách pak stanoví základní pravidla, jimž budou podléhat všechny konkrétní (tzv. realizační) smlouvy uzavřené v budoucnu; pokud nebude v realizační smlouvě ujednáno jinak. Jak správně vyzdvihl žalovaný, na kvalitě smluv velmi záleží, neboť jsou právním základem obchodování každého podnikatele. Ve smlouvách jsou totiž závazným způsobem upraveny základní podmínky realizace obchodního ujednání. Je pravdou, že v tomto případě nemusely být smlouvy v písemné formě žalobcem uzavřeny, nicméně se tak stalo. Pak byly smluvní strany povinny se jimi řídit anebo v případě smluvních ujednání, která nebylo možno splnit, bylo zapotřebí je dodatkem k rámcové smlouvě vypustit či změnit.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Žalobce nespороval, že nebyla dodržována konkrétní smluvní ustanovení rámcových smluv upravující splatnost kupní ceny a certifikát kvality a záruky. Žalobce v žalobě tvrdil, že s jednotlivými smluvními stranami uzavíral ještě ad hoc realizační smlouvy, což je samozřejmě možné, ale v žalobcem předložených rámcových smlouvách bylo jednoznačně stanoveno, že jakékoli změny týkající předmětu smlouvy, dodacích podmínek či ceny a platebních podmínek musí být provedeny písemnou formou. Soud však ve správním spise nenalezl žádné realizační smlouvy s dodavateli žalobce a žalobce je soudu nedoložil ani do soudního spisu. Soud se proto zcela ztotožňuje s posouzením rámcových smluv správními orgány jako smluv s nízkou kvalitou, což opět rozhodně nesvědčí o obezřetném jednání žalobce a jeho smluvních partnerů, když tito rovněž akceptovali vadné smlouvy. Naopak, uvedené jednání žalobce shledal soud vysoce ledabylým a neprofesionálním, vypovídající o tom, že žalobci nezáleželo na tom, zdali a jakým způsobem vůbec dojde k realizaci smluvních závazků. Tedy pokud žalobce nikterak nekontroloval podstatný smluvní obsah vzájemných ujednání, týkající se právě konkrétní realizace obchodních transakcí, pak se soudu jeví úvaha žalovaného, jenž dal do vzájemné souvislosti špatnou smluvní morálku žalobce se snahou získat nadměrný odpočet ze státního rozpočtu a nikoli tvorbu zisku, za zcela přiléhavou.

40. Žalovaný rovněž řádně vypořádal výtku žalobce týkající se smluv uzavřených žalobcem se společnostmi KOVOEKO s.r.o. a PLYNOPOL s.r.o. Žalovaný poté, co v bodě 92 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí podrobně popsal jejich dlouhou historii, personální stabilitu a řádnou daňovou morálku, uvedl, že obě společnosti nebyly podle jeho zjištění zapojeny do podvodného jednání žalobce; tudíž se jimi nezabýval. Žalovaný rovněž konstatoval, že u společností, které jsou renomovanými a spolehlivými obchodními partnery v oboru, lze i omyl ve smlouvě akceptovat, jelikož druhá smluvní strana, tj. žalobce, od nich mohl oprávněně očekávat seriózní jednání. Soud dodává, že žalovaný nevytýkal žalobci nevytváření zisku u obchodů s výše uvedenými společnostmi, nýbrž ve vztahu ke společnostem FALLACIA, Di Cruel a Metalland, které na rozdíl od nich měly krátkou historii a byly personálně nestabilní.
41. Žalobce zdůrazňoval svůj propracovaný systém kontroly kvality zboží, kterou jeho jednatel sám prováděl ohledáním, spektrometrem a množstevní kontrolou. Toto jeho tvrzení však bylo vyvráceno svědeckou výpovědí paní F., zaměstnankyně žalobce, která uvedla, že kvalitu zboží jednatel žalobce provádí na základě fotografií a jinak zboží kontroluje ona. Je pravdou, že se žalobce snažil o provedení nového svědeckého výsledku paní F. z důvodu ne zcela pravdivé výpovědi svědkyně, což žalovaný pro nadbytečnost zamítl. Žalovaný přitom správně v bodech 89 a 90 žalobou napadeného rozhodnutí poukázal na jednoznačnost podané svědecké výpovědi, na přítomnost jednatele žalobce během svědeckého výsledku a k tomu, že při výsledku nebyly ze strany žalobce vůči obsahu uplatněny žádné námitky. Žalovaný ze shodného důvodu, tj. pro nadbytečnost, odmítl provést navržené svědecké výsledky P. H. a J. N., jelikož kvalitu zboží kontroloval buď jednatel žalobce, anebo svědkyně F. Žalobce v žalobě také navrhl provést k důkazu svědecké výpovědi všech tří osob. Zároveň v žalobě potvrdil, že bez námitek spolupodepsal svědeckou výpověď paní F., ke změně jeho názoru na podanou svědeckou výpověď došlo až v okamžiku, kdy žalovaný zásadně změnil svůj právní názor v řízení. Jak uvedeno výše v bodě 35. tohoto rozsudku, soud žádnou změnu právního názoru žalovaného v řízení nezjistil, proto má soud námitku žalobce o nevěrohodnosti svědecké výpovědi paní F. za ryze účelovou a návrhy na doplnění dokazování výsledky dalších osob, které by měly vyvrátit její svědeckou výpověď, pro nadbytečnost neprovedl. Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

42. Dále žalobce v žalobě tvrdil, že ode dne 20. 4. 2010 pozastavil vůči společnosti FALLACIA platby, které podmiňoval předložením důkazu o vypořádání daně z přidané hodnoty. Žalobce však své tvrzení nikterak nedoložil; naopak soud ze správního spisu zjistil, že v květnu 2010 dodala společnost FALLACIA žalobci zboží v základu daně přes 12 miliónů. Soud tak má tvrzení žalobce o jeho mimořádné obezřetnosti za vyvrácené, jelikož nestandardní obchodní transakce mezi žalobcem a společností FALLACIA pokračovaly i po dni 20. 4. 2010.
43. Ohledně čtvrté objektivní okolnosti byl žalobce přesvědčen, že předložil žalovanému veškeré potřebné dokumenty o pořízení zboží. Je pravdou, že z žalobcem předložených CMR původ zboží vyplynul. Žalobci však nebylo ze strany žalovaného vytýkáno nepředložení příslušných dokumentů, nýbrž to, že musel o původu zboží vědět a přesto jej žalovanému na dotaz nesdělil. Soud rovněž spatřuje uvedené jednání žalobce jako nelogické, když žalobci muselo být zřejmé, že se žalovaný o původu zboží dozví. Soud nespatřuje nic nejasného ani na úvaze žalovaného, že vysoká míra součinnosti žalobce během správního řízení nevylučuje, že věděl o tom, že se účastnil podvodného jednání. Tato námitka žalobce byla navíc uplatněna pouze v obecné rovině, když žalobce neuvedl konkrétně, z jakého důvodu by jeho součinnost při řízení měla značit jeho nevinu.
44. Soud má i námitky žalobce proti šesté objektivní okolnosti za nedůvodné. Žalovaný v této okolnosti podrobným popisem provedených obchodních transakcí žalobce s jeho odběrateli, a to konkrétně se společnostmi VISTA INCORPORATED, PB – centrum a IN STEEL demonstroval průběh podvodných obchodních transakcí mezi nimi. Žalobce nerozporoval tato skutková zjištění, toliko namítal, že o podvodném jednání odběratelů nevěděl. Žalovaný však poukázal na žalobcem doložené CMR, z nichž vyplynulo, že zboží dodavatel žalobce – FALLACIA pořídil ze Slovenska a žalobce uplatnil nároky na odpočet daně a hned poté zboží dodal do jiných členských zemí společnosti STEEL, která jej opět přivezla do tuzemska. Navíc žalovaný poukázal na to, že společnost VISTA INCORPORATED dodávala zboží i společnosti FALLACIA, tj. přímému dodavateli žalobce a její jednatel se dne 4. 10. 2010 stal i jednatelem společnosti FALLACIA. Za výše uvedené situace, která je přímo učebnicovým příkladem tzv. kolotočového efektu, kdy zboží opětovně vstupuje a vystupuje z území jednoho státu na území druhého státu a dodavatelé s odběrateli jsou vzájemně obchodně i personálně provázáni, je obrana žalobce, že vyžadoval od společnosti VISTA INCORPORATED listiny týkající se její existence a registrace k DPH, které si bez problémů mohl sám obstarat nahlédnutím do veřejně přístupných evidencí, ryze účelová. Soud s ohledem na uvedený právní názor nepřistoupil pro nadbytečnost k provedení žalobcem navrženého výsledku Jaroslavy Kubišové, která měla právě potvrdit žalobcovo tvrzení o tom, že listiny týkající se existence společnosti a registrace k DPH vyžadoval po všech obchodních partnerech. Soud v této souvislosti upozorňuje naopak na nelogické a zcela zbytečné jednání žalobce, který měl po společnostech vyžadovat listiny s údaji, které si mohl bez problémů obstarat sám, pouhým nahlédnutím na příslušných internetových databázích.
45. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného v sedmé objektivní okolnosti, že vysoké množství žalobcových dodavatelů zboží zapojených do podvodného jednání svědčí i o žalobcově zapojení do tohoto řetězce. Soud shodně se žalovaným shledává vysoké množství žalobcových dodavatelů zboží zapojených do podvodného jednání za přítěžující skutečnost pro žalobce. Soud sice rozumí žalobcově obraně, že obchodování se šrotem bylo masivně zasaženo podvodným jednáním, nicméně právě proto měl být žalobce ještě

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

více v rámci dotčeného podnikání obezřetnější. Navíc žalobce své obchody realizoval většinou s podvodnými společnostmi, což vzbudilo oprávněné podezření správních orgánů.

46. K osmé, žalovaným uvedené objektivní okolnosti žalobce namítal, že přepravu svého zboží nezajišťoval, tudíž za ni nenese odpovědnost. Žalovaný v poslední objektivní okolnosti totiž poukázal na podvodné jednání žalobce v postavení dodavatele pro přepravní společnost IN STEEL. Žalovaný tento skutkový stav shledal na základě tvrzení jednatele společnosti IN STEEL a z dokladů doložených žalobcem, které porovnal s výpisy z elektronického systému MYTO Ředitelství silnic a dálnic a s vážnými listky vozidel, které měly přepravovat žalobcovo zboží. Žalovaný totiž zjistil, že byť zboží od žalobce mělo být, dle jím doložených dokladů, původně odvezeno na Slovensko, došlo ještě též den k jeho přepravě zpět ze Slovenska do České republiky odběratelům společnosti IN STEEL. V bodech 68 až 71 žalobou napadeného rozhodnutí podrobně rozepsal odlišný pohyb a cesty vozidel, která měla dle dokladů žalobce v tu samou dobu přepravovat jeho zboží. Žalovaný zdůraznil, že má k dispozici i výpisy z mýtných bran od společnosti Národní diaľniční spoločnosti, a.s., jimiž měl za prokázané, že v dubnu 2010 nebylo na Slovensko zboží žalobce vůbec přepraveno. Soud sice dává za pravdu žalobci v tom, že mu nemůže být kladeno za vinu, že třetí subjekt neplní své povinnosti. V dané věci však podvodné přepravy žalobcova zboží, které byly uskutečněny na základě obchodní spolupráce žalobce a společnosti IN STEEL, pouze dokreslují a uzavírají řetězec podvodných jednání, do nichž byl žalobce zapleten.
47. Žalobce k prokázání svých tvrzení, že přepravní cesty jeho zboží řádně proběhly, navrhol provést k důkazu fotografie z mýtných bran a výslech osob, které vozidla vážily. Soud neprovedl ani jeden z navržených důkazů, když žalobce ani řádně, určitým způsobem své důkazní návrhy nekonkretizoval tak, aby vůbec mohly být soudem k důkazu provedeny. Jednak žalobce požadoval, aby soud k důkazu vyslechl svědky, které nikterak nespecifikoval, tj. neuvedl jejich jméno ani adresu, takovýto návrh na provedení důkazu není soudem pro neurčitost proveditelný. Dále žalobce žádal, aby soud pořídil fotografie z mýtných bran, z nichž by mělo být patrné, zdali jimi vážené vozidlo projelo či nikoli; soudu se i tento důkazní návrh jeví jako neurčitě formulovaný a navíc zcela nadbytečný, jelikož ve správním spise jsou založeny elektronické výpisy z předmětných mýtných bran, kde není záznam o průjezdu dotčených vozidel. Pokud tedy v elektronických výpisech z mýtných bran absentují údaje o dotčených vozidlech, je pořizování fotografií za účelem zjištění průjezdu těch samých vozidel týmiž bránami zjevně zcela zbytečným a nevhodným důkazním prostředkem.
48. Žalobce v žalobě vytýkal žalovanému, že sám neoznačil konkrétní opatření, která měl přijmout, aby předešel obvinění z účasti na podvodném jednání. Soud konstatuje, že žalovaný nebyl povinen a ani oprávněn žalobci přikázat či doporučit, jakým způsobem by měl v obchodních vztazích vystupovat. Daňový subjekt musí své obchodní aktivity přizpůsobit konkrétním podmínkám rizika daňového podvodu a při obchodování (obzvláště se značným finančním rozsahem) využít potřebných institutů. Přesné vymezení nástrojů, jimiž by bylo možno absolutně prokázat určité skutečnosti, není možné pro potřeby praxe definovat. Přesto si žalobce může z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vzít poučení, jak by si měl počínat, aby efektivně eliminoval podnikatelské riziko, například již tím, že bude mít s obchodními partnery uzavřeny kvalitní smlouvy a bude se jimi sám řídit a vyžadovat takové jednání i od smluvních stran.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

49. Důkazní břemeno ohledně opatření, která žalobce přijal k zabránění podvodu na dani, spočívá výlučně na daňovém subjektu, jenž požaduje nárok na odpočet DPH. Pouze za situace, kdy by žalobce prokázal, že přijal veškerá opatření, která by s přihlédnutím ke všem objektivním okolnostem od něj bylo možné rozumně vyžadovat, nemohl mít žádný důvod domnívat se, že se svým nákupem a následným prodejem účastní plnění, které je zasaženo podvodem na dani z přidané hodnoty; jinými slovy, pokud by byl do řetězce zapojen zcela náhodně; mohl by mu být nárok na odpočet daně uznán. Náhodné jednání však v daném případě nepřichází v úvahu, když žalobce měl povědomí o tom, že se pohybuje v oblasti rizikových obchodů a neměl pouze jednoho náhodného dodavatele zapojeného do podvodného jednání, nýbrž jak vyplývá z výše uvedeného, měl takové dodavatele v rozhodném období jednoho měsíce celkem tři. Soud považuje za potřebné konstatovat, že na subjekty, které jsou seznámeny s problematikou možných podvodů na dani z přidané hodnoty, lze klást vyšší nároky na míru jejich obezřetnosti. To, že je možné žalobce za takový subjekt považovat, vyplývá i ze samotných tvrzení žalobce, když uvedl, že k některým opatřením (ověřování identity) přistoupil poté, co v roce 2009 byly dodávky od různých dodavatelů jejich místně příslušným správcem daně opakovaně zpochybňovány.
50. Soud tak shodně se žalovaným uzavírá, že všech osm výše uvedených objektivních okolností, byť každá sama o sobě nepředstavuje nezákonné jednání, tvoří logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů, které ve svém souhrnu prokazují skutečnost, že žalobce o podvodu na DPH vědět měl a mohl.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou a podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
52. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.